

Crezi că ești convertit?

John Charles Ryle

Predici și eseuri

CREZI CĂ EȘTI CONVERTIT?

John Charles Ryle

© 2017 Asociația MAGNA GRATIA.

Toate drepturile rezervate. Nici o parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Tradus și publicat cu permisiunea Chapel Library. Pentru publicații cristicentrice, contactați Chapel Library la adresa 2603 W Wright Street, Pensacola, FL 32505, www.chapellibrary.org.

Traducerea: Asociația MAGNA GRATIA.

Asociația MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi traduce și/sau publică.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune.

Traducerea, design copertă și interior și tehnoredactare: MAGNA GRATIA.

RESPECTAȚI DREPTURILE DE AUTOR!

Este interzis în mod expres:

imprimarea a mai mult de 3 ex. pentru uz personal, a mai mult de 10 ex. din maxim 5 publicații diferite pentru prieteni și rude;

imprimarea profesională (la tipografie, indiferent dacă produsul este comercializat sau nu);

stocarea fișierelor oricărei cărți pe bloguri, pagini de internet, portaluri sau transmiterea pe cale electronică, altfel decât a link-urilor către website-ul MAGNA GRATIA.

copierea și republicarea a peste 250 de semne/publicație pe alte portaturi, pagini de internet, bloguri, în publicații tipărite sau în predici, prezentări, conferințe etc.

Politica de copyright completă este disponibilă la adresa de internet: <http://www.magnagratia.org/copyright.html>

Asociația MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Cuprins

Capitolul 1. Convertirea este un lucru biblic	7
Capitolul 2. Convertirea este un lucru real	11
Capitolul 3. Convertirea este un lucru necesar	15
Capitolul 4. Convertirea este un lucru posibil	21
Capitolul 5. Convertirea este un lucru fericit	27
Capitolul 6. Convertirea poate fi văzută în practică	33
Apel la conștiința ta	37
Scurtă biografie a lui J.C. Ryle	43
Note explicative	45

Subiectul pe care l-am anunțat încă din titlul acestui eseu este unul care privește pe orice om, din orice clasă socială, de sus sau de jos, bogat sau sărac, bătrân sau tânăr, simplu sau pretențios. Oricine poate ajunge în Rai, fără bani, poziție socială sau carte. Dar nimeni nu poate ajunge în Rai fără a fi CONVERTIT, indiferent cât de isteț, cât de bogat, nobil sau frumos ar fi el.

Iată șase lucruri pe care doresc să le prezint în acest eseu cu privire la convertire, și voi încerca să vă arăt că convertirea este

- I. Un lucru biblic;
- II. Un lucru real;
- III. Un lucru necesar;
- IV. Un lucru posibil;
- V. Un lucru fericit;
- VI. Un lucru care se poate vedea în practică.

CAPITOLUL 1.

CONVERTIREA ESTE UN LUCRU BIBLIC

Prin aceasta vreau să spun că convertirea este un lucru menționat clar în Biblie. Acesta este primul lucru cu care trebuie să fim de acord când vorbim despre religie. Nu contează deloc ce spune cineva, care pretinde că acela este un adevăr religios; nu contează dacă ne place sau nu o doctrină. Este ea menționată în Biblie? Aceasta este singura întrebare validă. Dacă da, atunci nu avem dreptul să o respingem. Dacă respingem un adevăr al Bibliei pentru că nu ne place, atunci facem acest lucru cu prețul sufletelor noastre, și în acel moment devenim niște păgâni. Acesta este un principiu pe care n-ar trebui să îl uităm niciodată.

Dar haideți să deschidem Biblia. Iată ce spunea regele David: „Legea Domnului este fără prihană, întoarce¹

sufletul”; „...păcătoșii se vor întoarce la Tine” (Psalmii 19:7, 51:13). Iată ce spunea Domnul nostru Isus Hristos: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu nici un chip nu veți intra în Împărăția cerurilor” (Matei 18:3). Sau ce spunea Sfântul Petru: „Pocăiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele” (Faptele Apostolilor 3:19), sau Iacov: „să știți că cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet de la moarte, și va acoperi o sumedenie de păcate” (Iacov 5:20).

Și aș mai putea aduce cu ușurință și alte dovezi din Scriptură. Aș putea cita multe versete în care este prezentată ideea de convertire, chiar dacă nu se folosește cuvântul acesta. A fi înnoit, transformat, născut din nou, înviat din morți, luminat, a trece de la moarte la viață, a fi creat din nou, a se dezbrăca de omul cel vechi și a se îmbrăca în omul cel nou – toate acestea sunt expresii din Biblie, și toate au același sens, anume convertirea. Toate se referă la același lucru, văzut însă din perspective diferite. Dar iată că a avea suficiente dovezi este ca și a avea parte de o masă bogată. Nu există așadar nici un pic de îndoială cu privire la ceea ce am afirmat la început: convertirea este un lucru biblic. Nu este o invenție omenească, ci este un lucru menționat în Biblie.

Poate că ai putea să îmi spui că tu nu ești obișnuit cu pasajele acestea, și să zici că ele ar fi izolate. Ai putea

spune că nu ești obișnuit ca versetele acestea să răspundă întrebărilor cu privire la religia ta. Dacă la asta te referi, atunci îmi e milă de tine. Domnul nostru Isus Hristos și apostolii Lui au folosit frecvent anumite versete pentru a argumenta în favoarea unor învățături pe care le-au dat. Un singur verset sau pasaj era considerat pentru ei suficient pentru a clarifica o problemă anume. Așa că nu ți se pare o chestiune gravă ca ție să nu îți pese de ce spun aceste versete, în timp ce Domnul Isus și apostolii Lui le-au folosit din plin?

Îl provoc pe fiecare cititor al acestor pagini să fie atent la prejudecățile venite din necunoașterea lucrurilor religioase. Am întâlnit oameni care considerau greșite doctrinele și opiniile referitoare la religie, și care erau entuziaști, fanatici și absurzi în această privință, dar în același timp nu își dădeau seama că în realitate ei nu știau că de fapt ei aveau o mare problemă cu Scriptura. Ei erau dovada tristă a acelorora care vorbeau despre lucruri pe care nu le înțelegeau și de fapt ei nu știau nimic, dacă ar fi să îi comparăm cu ceea ce spune Biblia. Este cunoscută întâmplarea din Somersetshire de acum o sută de ani, cu un mare predicator care a fost dus înaintea judecătorilor pentru că ar fi blestemat de la amvon. El folosise în predica lui bine-cunoscutul verset: „cine nu va crede, va fi osândit” (Marcu 16:16); dar reclamantul știa atât de puține din Scriptură încât el nu și-a dat seama că de fapt predicatorul

citase din Cuvântul lui Dumnezeu. Îmi amintesc de o domnișoară nobilă altfel foarte indignată pentru că un vorbitor la o întâlnire misionară descria pe păgâni ca „fără nădejde”. Și totuși vorbitorul nu folosise decât expresia lui Pavel, care descria starea efesenilor înainte ca Evanghelia să vină la ei (Efeseni 2:12)! Atenție să nu faceți aceeași greșeală. Luați aminte ca să nu vă dezvăluiți propria necunoaștere atunci când vorbiți împotriva ideii de convertire. Cercetați Scripturile! **CONVERTIREA ESTE UN LUCRU BIBLIC.**

CAPITOLUL 2.

CONVERTIREA ESTE UN LUCRU REAL

Simt că este mare nevoie să spun câteva cuvinte despre acest lucru. Trăim într-o vreme a înșelătoriilor, amăgirilor și manipulărilor. Este o vreme a poleirii doar la suprafață, o vreme în care lucrurile sunt doar lustruite, date cu lac. Este o vreme a spoielii, a lucrurilor ieftine. O vreme a mâncărilor false, diluate, a bijuteriilor de tinichea, a măsurilor false, a lemnului bolnav și a hainelor de proastă calitate. Este o vreme a palavragiilor și a mormintelor văruite, a zăngăniturilor false în ce privește religia. Cu greu ajung să mă mai minunez de faptul că mulți oameni îi privesc pe preținșii creștini ca pe niște personaje suspecte, dacă nu chiar ipocrite, și ajung să nege realitatea convertirii din cauza lor.

Însă, indiferent ce ar putea spune astfel de oameni, eu susțin cu toată convingerea că în privința convertirii avem de-a face cu un lucru real. Putem observa printre oameni, în jurul nostru, exemple neîndoielnice de întoarceri complete ale inimii, caracterului, dorințelor și vieții — exemple care nu pot fi denumite altfel decât convertiri. Eu zic că atunci când un om se întoarce de la păcat la Dumnezeu, de la lumesec la sfințenie, de la încrederea în sine la lepădarea de sine, de la nepăsarea față de evlavie la pocăința adâncă, de la necredință la credință, de la indiferența față de Hristos la o dragoste puternică față de El, de la neglijarea rugăciunii, Bibliei și a Zilei Domnului la o folosire sânguincioasă a tuturor mijloacelor harului – spun cu tărie că un astfel de om este un om convertit. Când inima unui om se întoarce în felul în care am descris, astfel încât el iubește ceea ce odată a urât și urăște ceea ce odată a iubit, spun din nou cu convingere că avem de-a face cu o convertire. A nega acest lucru n-ar fi altceva decât îndărătnicie și paradă. O astfel de schimbare nu ar putea fi denumită altfel. De departe, cel mai potrivit termen care poate fi dat acestei schimbări este cel biblic al „convertisii”.

Iar Biblia ne oferă multe exemple neîndoielnice de astfel de schimbări. Oricine poate citi cu atenție despre Manase, regele Iudei, despre Matei, apostolul, despre femeia din Samaria, despre Zacheu, vameșul, despre Maria Magdalena, despre Saul din Tars, despre temnicerul din

Filipi, despre Lidia, vânzătoarea de purpură, despre evreii cărora Petru le-a predicat în Ziua Cincizecimii, despre corintenii cărora Pavel le-a predicat (2 Cronici 33:1-19; Matei 9:9; Ioan 4:1-29; Luca 19:1-10, 8:2; Faptele Apostolilor 9:1-22, 16:14-34, 2:37-41; 1 Corinteni 6:9-11). În fiecare din aceste exemple s-a petrecut o schimbare măreață. Și cum altfel ar putea fi numită decât convertire?

Istoria Bisericii din toate epocile este plină de astfel de exemple, unele fiind foarte cunoscute. Oricine poate studia viața lui Augustin, a lui Martin Luther, Hugh Latimer, John Bunyan, Colonel Gardiner, John Newton sau Thomas Scott, și va descoperi în fiecare caz descrierea unei întoarceri totale a inimii, gândirii și comportamentului față de Dumnezeu. Cum ar putea fi mai bine denumită o astfel de schimbare decât convertire?

Dacă ne-am uita chiar printre vecinii și cercurile de prieteni și rude ale oricui am descoperi astfel de exemple. Orice om sincer poate observa acest lucru în jurul lui și poate lua în considerare ceea ce spun eu. Să nege, dacă poate, că el n-ar fi văzut oameni de vârsta și starea lui socială care acum sunt complet diferiți de felul cum erau anterior în ce privește religia. Acum, în privința lor, toate lucrurile care privesc sufletele lor, care privesc importanța de a fi mântuit, care privesc păcatul, pe Dumnezeu, pe Hristos, care privesc pocăința, credința, sfințenia, care

privesc citirea Bibliei, rugăciunea și sfințirea Zilei Domnului, toate aceste lucruri sunt acum complet schimbate. Îl provoc pe orice om de bun simț să încerce să nege că el cunoaște astfel de persoane. Dimpotrivă, astfel de oameni pot fi întâlniți oriunde, în orice colț al acestei țări. Și întreb din nou, cum pot fi descrise altfel aceste schimbări decât că sunt convertiri?

Mă simt aproape rușinat să stăruiesc atât de mult asupra acestui subiect. Este ca și cum aș pierde timp ca să dovedesc că doi plus doi face patru, sau că soarele răsare de la est. Dar, vai, sunt atât de mulți oameni care, când vine vorba de religie, ei nu sunt dispuși și nu vor fi vreodată dispuși să recunoască ceva! Ei știu că ei înșiși nu sunt convertiți, și de aceea se străduiesc din răspuțeri să te convingă că de fapt nimeni nu a fost convertit vreodată! Eu cred că am dat un răspuns suficient tuturor acestor persoane. Am demonstrat că **CONVERTIREA ESTE UN LUCRU REAL.**

CAPITOLUL 3.

CONVERTIREA ESTE UN LUCRU NECESAR

Acesta este un aspect de mare importanță. Unii oameni sunt gata să admită că, da, convertirea este un adevăr și o realitate biblică, dar nu și să admită că este un lucru care trebuie prezentat cu insistență oamenilor ca fiind foarte necesar. Păgânii, spun ei, au nevoie de convertire. Eventual hoții, persoanele rele și pușcăriașii, zic ei, ar putea avea nevoie de convertire. Dar a spune că oamenii care merg la biserică ar avea nevoie de convertire, este ca și cum ai vorbi despre lucruri invizibile pentru ei. Ei zic: „Așfel de oameni ar putea avea nevoie, în anumite cazuri, de o mustrare sau corectare. Se poate ca ei să nu fie atât de buni pe cât ar trebui să fie, și poate că ar fi mai bine dacă ar veni mai des la biserică; dar nu ai nici un drept să spui că ei ar avea nevoie de convertire! A le spune că au nevoie

de convertire este un lucru lipsit de dragoste, dur, îngust și greșit!”

Dar această înțelegere atât de răspândită a lucrurilor este, în mod trist, o amăgire totală. Este o pură invenție omenească, fără cel mai mărunț fundament în Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia ne învață în mod expres că schimbarea inimii, denumită convertire, este un lucru absolut necesar fiecărei persoane. Este necesară din cauza corupției totale a naturii omului. Este necesară din cauza stării naturale a inimii fiecărui om. Toți oamenii care se nasc în această lume, indiferent de țară sau de starea socială, au nevoie de schimbarea inimilor lor în decursul vieții pământești, ca să poată ajunge în Rai. Toți oamenii, fără excepție, au nevoie de convertire.

Fără convertirea inimii nu putem să Îl slujim pe Dumnezeu aici pe pământ. În mod natural, noi nu avem nici credință, nici teamă, nici dragoste față de Dumnezeu și față de Fiul Lui, Isus Hristos. Nu găsim nimic atractiv în Cuvântul Lui. Nu ne place rugăciunea și nici părtășia cu El. Nu găsim nimic plăcut în poruncile Lui, casa Lui, poporul Lui sau ziua Lui. Am putea să avem o formă de creștinism, și să respectăm unele ritualuri și ceremonii religioase, dar fără convertire nu avem în religia noastră o inimă mai diferită decât dacă ar fi făcută din cărămidă sau

din piatră. Ar putea un cadavru să Îl slujească pe Dumnezeu? Știm că așa ceva nu e posibil. Așadar, fără convertire, suntem morți față de Dumnezeu.

Uitați-vă în biserica în care mergeți în fiecare Duminică. Observați cât de puțin interes este în majoritatea celor prezenți cu privire la ce se spune și se face. Observați cât de nepăsători, apatici și indiferenți sunt ei. Este clar că inimile lor nu sunt acolo, ci probabil că se gândesc la altceva, nu la evlavie. Se gândesc la afaceri, sau bani, la plăceri, la planurile lor lumești, la plăceri, la plăceri, la plăceri noi, la distracții noi. Trupurile lor sunt fără îndoială acolo, dar nu și inimile lor. Dar care este cauza? Ce nevoie au aceștia? Tot ceea ce au ei nevoie este *convertirea*. Fără ea, ei nu fac altceva decât să vină la biserică de dragul formalismului sau ca să fie văzuți și admirați de alții, și pleacă de acolo pentru a sluji lumea și păcatele lor.

Dar asta nu e totul. Fără convertirea inimii, nu ne-am putea bucura de Rai, chiar dacă prin absurd am ajunge acolo. Raiul este un loc unde sfințenia stăpânește, iar păcatul și lumea nu vor avea acces. Toți cei din Rai vor fi sfinți, preocupările de acolo vor fi toate sfinte; totul va fi o Zi veșnică a Domnului. Cu siguranță că dacă vom ajunge în Rai, trebuie să avem înaintea de aceasta o inimă care să fie în acord cu Raiul și capabilă să se bucure de el, altfel nu am fi fericiți acolo. Trebuie să avem o natură în armonie cu lumea în care vom trăi și cu locul unde vom

locui. Ar putea să fie fericit un pește dacă ar fi scos din apă? Nicidecum. Tot așa, fără convertirea inimii, nici noi n-am fi fericiți în Rai.

Priviți în jurul vostru și la persoanele care vă sunt rude și prieteni. Gândiți-vă la ce ar face mulți dintre ei dacă n-ar mai avea acces niciodată la bani, la afaceri, la zi-are sau jocul de cărți, la distracții, curse, vânatoare și orice alte bucurii lumești! Le-ar plăcea? Gândește-te ce-ar simți dacă ar fi cumva izolați pe vecie alături de Isus Hristos, de sfinți și de îngeri! Ar fi fericiți? Ar fi plăcută pentru ei prezența veșnică a lui Moise, David și Pavel? Ar fi aceasta plăcută celor care nu s-au deranjat niciodată să citească ce au scris acești oameni sfinți? Ar putea laudele veșnice ale Raiului să se potrivească gusturilor acelor care cu greu pot pune deoparte câteva minute pe săptămână pentru religia personală, pentru rugăciune? Există însă un singur răspuns care poate fi dat pentru toate aceste întrebări. *Trebuie să fim convertiți* ca să putem să ne bucurăm de Rai. De altfel, în absența convertirii, Raiul n-ar fi Rai pentru nimeni.

Să nu ne lăsăm înșelați de oameni. Sunt două lucruri absolut necesare pentru mântuirea oricărui bărbat și oricărei femei de pe pământ. Unul dintre ele este lucrarea mijlocitoare a lui Hristos pentru noi: ispășirea făcută de El, satisfacerea dreptății lui Dumnezeu de către El, mijlocirea Lui. Celălalt este lucrarea de convertire făcută de

Duhul Sfânt în noi: călăuzirea Lui, învierea făcută de El, și oferirea harului sfințirii. Ca să ajungem în Rai, trebuie să avem atât dreptul cât și o inimă potrivită. Sacramentele sunt numai în general necesare pentru mântuire: un om poate fi mântuit fără ele, după cum a fost cu tâlharul de pe cruce. Dar un interes activ în Hristos și convertirea sunt absolut necesare: fără ele nimeni nu poate fi vreodată mântuit. Toți, absolut toți oamenii, fără deosebire, mai de jos sau mai de sus, bogat sau sărac, tânăr sau bătrân, sofisticat sau simplu, membru al bisericii sau ateu, botezat sau nu, toți trebuie să fie convertiți, altfel vor pieri. Nu există mântuire fără convertire. Așadar, **CONVERTIREA ESTE UN LUCRU NECESAR.**

CAPITOLUL 4.

CONVERTIREA ESTE UN LUCRU POSIBIL

Cred că știu ce intervine în mințile multor oameni, când ei citesc lucrurile pe care le scriu în această cărtică. Ei se ascund după ideea că o astfel de schimbare, convertirea, este aproape imposibilă și că ea e fezabilă numai pentru unii, mai speciali de fel. „Înțeleg bine ce spui,” argumentează ei, „dar preoții trebuie să vorbească despre convertire, ei trebuie să se preocupe cu asta; noi nu putem să facem nimic, și, pe de altă parte, avem multe alte lucruri de făcut, avem familii de întreținut, trebuie să ne vedem de afaceri și slujbe. Nu are nici un rost să ne așteptăm acum la minuni. Nu putem fi convertiți.” Astfel de idei sunt foarte răspândite. Diavolului îi place la nebunie să le așeze înaintea noastră, iar inimile noastre leneșe sunt gata să le accepte; dar ele nu pot sta în picioare dacă le examinezi în amănunțime. Eu nu mă tem să afirm faptul că

convertirea este posibilă. Dacă nu ar fi fost așa, n-aș mai fi spus absolut nimic, nici măcar un cuvânt.

Când spun asta, totuși, nu vreau să fiu înțeles greșit. Nici măcar o clipă nu vreau să spun că vreun om se poate converti de unul singur, că și-ar putea schimba propria inimă, că și-ar putea da deoparte natura coruptă de păcat, că ar putea să pună în ființa sa un duh nou prin efortul propriu. Nicidecum nu vreau să spun asta. Mai degrabă m-aș aștepta ca oasele uscate din vedenia lui Ezechiel să își dea singure viață (Ezechiel 37:3). Ceea ce vreau să spun însă este că nicăieri în Scriptură, nici în voia lui Dumnezeu, și nici în starea omului, nu este ceva care să îl poată determina pe vreun om să spună: „Eu n-o să pot fi convertit niciodată”. Nu există în lumea aceasta vreun bărbat sau femeie despre care să se poată spune: „convertirea lui este imposibilă.” Orice om, oricât de păcătos sau împietrit în inimă, poate fi convertit.

De ce vorbesc atât de sigur de asta? Cum se face că pot privi în jurul lumii și să văd stricăciunea disperată din ea, și totuși să nu ajung la disperare cu privire la sufletul vreunui om? Cum se face că nu pot spune nimănui, oricât de împietrit, oricât de căzut și oricât de rău: „Situația ta este fără speranță”? Pot spune că până și acea persoană poate fi convertită, datorită lucrurilor care sunt prezentate în Evanghelia lui Hristos. Datorită gloriei acestei Evanghelii, nimic nu este imposibil.

Convertirea este un lucru posibil datorită puterii mărețe a Domnului nostru Isus Hristos. În El este viața. În mâna Sa sunt cheile morții și ale iadului. El are toată puterea în cer și pe pământ. El înviază pe cine vrea (Ioan 1:4; Apocalipsa 1:18; Matei 28:18; Ioan 5:21). Pentru El, să creze inimi noi din nimic este la fel de ușor cum a fost să creze lumea întreagă din nimic. Pentru El, să insufle viață spirituală într-o inimă de piatră, moartă, este la fel de ușor pe cât a fost să dea viață trupească țărânei din care a fost făcut Adam, din care l-a făcut o ființă vie. Nu există nimic pe care El să nu îl poată face pe pământ. Vântul, marea, bolile, moartea, diavolul, toate acestea sunt supuse cuvântului Lui. Nu există nimic ceea ce El nu poate face în cer la dreapta lui Dumnezeu. Mâna lui este la fel de puternică, din veșnicie, și dragostea Lui este la fel de mare. Domnul Isus Hristos este viu, și de aceea convertirea nu este imposibilă.

Convertirea este un lucru posibil și datorită puterii mărețe a Duhului Sfânt, pe care Hristos Îl trimite în inimile tuturor celor pe care El îi mântuiește. Același Duh divin care a colaborat cu Tatăl și cu Fiul în lucrarea de creație, colaborează în mod special în lucrarea de convertire. El este Cel care dă viață din Hristos, marele Izvor al Vieții, care o pune în inima păcătoșilor. El, care S-a mișcat pe suprafața apelor înainte ca să fie pronunțate acele minunate cuvinte, „Să fie lumină!”, este Acela care mișcă sufletele

păcătoșilor și le dă la o parte întunericul din ei, din natura lor păcătoasă. Cu adevărat măreață este puterea invizibilă a Duhului Sfânt! El poate înmuia ceea ce este împietrit. El poate supune pe acela care este încăpățânat. El poate să dea ochi celui orb spiritual, urechi celui surd spiritual, limbă celui mut spiritual, picioare celui olog spiritual, dragoste celui rece în inimă, înțelepciune celui neștiutor spiritual, și viață celui mort spiritual. „Cine poate să învețe ca El?” (Iov 36:22). El i-a învățat pe mii de păcătoși neștiutori și n-a eșuat niciodată în a-i face „înțelepți spre mântuire”. Duhul Sfânt este viu, și de aceea convertirea nu este niciodată imposibilă.

Ce poți spune despre aceste lucruri? La gunoi pentru totdeauna cu ideea că n-ar fi posibilă convertirea! Aruncați-o înapoia voastră: este o ispită de la diavolul. Nu vă uitați la voi înșivă și la inima voastră neputincioasă; — căci atunci ați putea cădea în disperare. Ci priviți în sus la Hristos și la Duhul Sfânt, și pricepeți că nimic nu este imposibil pentru Dumnezeu. Nu, vremea minunilor spirituale nu a trecut! Sufletele moarte din bisericile noastre tot mai pot fi înviate; ochii orbi tot mai pot fi deschiși; limbile mute, lipsite de rugăciuni, mai pot fi încă învățate să se roage. Nimeni n-ar trebui să cadă pradă disperării. Când Hristos va părăsi cerul și Și-ar înceta calitatea de Mântuitor al păcătoșilor, când Duhul Sfânt va înceta să mai locuiască în inimile oamenilor și n-ar mai fi Dumnezeu, numai

atunci, numai atunci oamenii ar putea spune: „Noi nu putem fi convertiți”. Până atunci însă, vă spun cu toată convingerea: convertirea este un lucru posibil. Dar dacă oamenii nu sunt convertiți, se datorează faptului că ei nu vor să vină la Hristos, ca să le dea viață (Ioan 5:40). **CONVERTIREA ESTE POSIBILĂ.**

CAPITOLUL 5.

CONVERTIREA ESTE UN LUCRU FERICIT

Aș fi scris degeaba până acum dacă aș fi ignorat acest punct. Sunt mii de oameni, cu siguranță, care sunt gata să admită toate adevărurile pe care le-am spus până acum. Ei ar admite în totul că convertirea este biblică, reală, necesară și posibilă. „Desigur,” spun ei, „știm că toate acestea sunt adevărate. Oamenii trebuie să fie convertiți.” Dar tot ei se întreabă dacă, după convertire, fericirea omului va crește și dacă aceasta va adăuga ceva la bucuriile omului și îi va alina suferințele. În acest punct, din nefericire, mulți se împotmolesc prea repede. Ei au o teamă secretă că, dacă vor fi convertiți, vor fi nevoiți să devină melancolici, să aibă o viață mizeră și să nu mai aibă personalitate. Ei gândesc că ar trebui să meargă împreună convertirea cu o față acră, sau cu o privire posomorâtă, sau cu o fire gata să mustre pe cei tineri și să le curme orice bucurie, sau cu o înfățișare plină de amărăciune, ori cu

suspine și suferințe continui! Nici nu e de mirare că astfel de oameni nici nu vor să se apropie de ideea de convertire!

Ideile pe care tocmai vi le-am descris mai sus sunt foarte răspândite și înșelătoare. Vreau să protestez împotriva lor din toată inima mea, din tot sufletul, mintea și puterea mea. Și afirm fără ezitare că acea convertire care este descrisă de Scriptură este un lucru fericit și nu unul de jelit, iar dacă persoanele convertite nu sunt fericite, vina nu poate decât să le aparțină. Fericirea unui creștin adevărat, fără îndoială, nu este de același fel ca și aceea a unui om din lume. Ea este o bucurie calmă, solidă, izvorând din adâncul sufletului, având substanță solidă. Nu este rezultatul unei veselii distractive, ușuratică, nestăpânite sau convulsive². Este acea bucurie serioasă, liniștită, a aceluia care nu uită de moarte, judecată și lumea care va urma, chiar și în mijlocul celei mai mari bucurii. Dar în esență, sunt convins că omul convertit este cel mai fericit om de pe pământ.

Ce spune Scriptura despre asta? Cum descrie ea sentimentele și experiența persoanelor care au fost convertite? Ne zugrăvește ea cumva ideea unei convertiri care este un lucru trist și melancolic? Haideți să auzim ce a simțit Levi, când a abandonat slujba de vameș pentru a-L urma pe Hristos. Citim că el a dat „un ospăț mare în casa sa”, ca și cum ar fi fost o ocazie de veselie (Luca 5:29). Haideți să auzim ce a simțit Zacheu, un alt vameș, când Isus

S-a oferit să vină în casa lui. Citim că el „a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se” (Luca 19:6). Să luăm aminte la ce au simțit samaritenii când au fost convertiți la predicarea lui Filip. Citim că „s-a făcut mare bucurie în cetatea aceea” (Faptele Apostolilor 8:8). Să auzim ce a simțit feme-nul etiopian în ziua convertirii sale. Iată, citim că „s-a dus în calea sa, bucurându-se” (Faptele Apostolilor 8:39). Să vedem ce a trăit temnicerul din Filipi în ceasul convertirii, când ni se spune că el „ducându-i în casă, a pus masa și s-a veselit cu toată casa, crezând în Dumnezeu” (Faptele Apostolilor 16:34). De fapt, mărturia Scripturii în legătură cu acest subiect este constant aceeași. Convertirea este descrisă mereu ca dând naștere bucuriei, nu amărăciunii, a fericirii, nu a tristeții.

Adevărul simplu este că oamenii vorbesc în termeni negativi despre convertire pentru că ei nu știu de fapt nimic adevărat despre ea. Ei vorbesc despre oamenii convertiți ca fiind nefericiți, pentru că ei îi judecă pe aceștia prin înfățișarea exterioară caracterizată de calm, seriozitate și o viață liniștită, și asta arată că ei nu cunosc nimic din pacea interioară a acestor oameni. Ei uită că nu aceia care se laudă cu performanțele lor spirituale sunt cei care în realitate fac mai mult, și că nu aceia care vorbesc cel mai mult despre fericirea lor sunt și în realitate cei mai fericiți oameni.

Un om convertit este fericit pentru că are pace cu Dumnezeu. Păcatele lui sunt iertate; conștiința lui este eliberată de simțul vinovăției: el poate privi înaintea la moarte, judecată și veșnicie și să nu simtă frică în legătură cu acestea. Ce binecuvântare imensă să te simți iertat și eliberat! Un om convertit este fericit pentru că el vede că se face ordine în inima sa. Pornirile sale sunt înfrânate, sentimentele sale sunt orientate corect. Orice lucru din omul interior, oricât de slab sau de firav ar fi, se află la locul potrivit și nu mai este confuzie în el. Ce rânduială binecuvântată trebuie să fie aceasta! Acest om este fericit pentru că el simte că nu depinde de circumstanțe. Poate să vină orice peste el, el este asigurat: boala, sărăcia sau moartea nu se pot atinge vreodată de comoara lui din ceruri, și nu l-1 pot lua pe Hristos. Ce binecuvântare să te știi independent de circumstanțele vieții! Omul convertit este binecuvântat pentru că el simte că este gata oricând pentru orice. Orice lucru s-ar petrece în viața lui, el este pregătit cumva: cea mai importantă problemă este rezolvată; cea mai mare problemă a vieții este încheiată. Ce binecuvântare să te simți gata pentru orice. Acestea sunt fără îndoială izvoarele adevărate ale fericirii. Sunt izvoare care nu există în omul neconvertit. Fără iertarea păcatelor, fără speranță pentru viața de apoi, dependent de această lume pentru fericire și mângâieri, nepregătit pentru a se întâlni cu Dumnezeu – un astfel de om nu poate fi fericit

cu adevărat. Convertirea este parte esențială a fericirii adevărate.

Ține minte bine începând din acest moment lucrul ăsta – că acela care se străduiește ca tu să fii convertit înaintea lui Dumnezeu este cel mai bun prieten pe care-l poți avea. El este un prieten nu doar pentru viața de apoi, dar și pentru viața de acum. El este prieten spre fericirea ta de acum, ca și spre eliberarea ta viitoare de la iad. Este prieten pentru lumea aceasta și pentru toată veșnicia. **CONVERTIREA ESTE UN LUCRU FERICIT.**

CAPITOLUL 6.

CONVERTIREA POATE FI VĂZUTĂ ÎN PRACTICĂ

Această parte din tema mea nu ar trebui niciodată trecută cu vederea. Ar fi fost bine pentru Biserică și pentru lume dacă în orice generație această idee ar fi fost tratată cu mai multă atenție. Mii de oameni au fost determinați să întoarcă spatele religiei cu dezgust din cauza stricăciunii multora care pretind că sunt credincioși. Mii de astfel de preinși credincioși au făcut ca însăși termenul de convertire să miroasă urât; prin viețile lor, au trăit cu totul diferit față de ceea ce declarau ei înșiși că sunt. Ei au pretins că o mână de emoții și lacrimi izolate ar fi rezultatul harului adevărat al lui Dumnezeu. Ei și-au imaginat că sunt convertiți, doar pentru că sentimentele lor lumești erau stârnite. Ei se intitulau „convertiți” fără a avea cel mai mărunț drept să poarte acel onorat nume. Toate acestea au făcut mare rău și continuă să facă mult rău și în zilele noastre. Vremurile în care trăim impun ca să afirmăm

foarte clar acest mare principiu, anume că convertirea este un lucru care totdeauna poate fi observat în practică.

Eu sunt conștient pe deplin de faptul că modalitatea în care Duhul lucrează este invizibilă. El este ca vântul. Este ca puterea de atracție a magnetului și ca influența lunii asupra mareelor. Este ceva în legătură cu această lucrare care depășește capacitatea omului de a vedea și înțelege. Dar chiar dacă sunt conștient în mod clar de acest lucru, totuși eu susțin cu tot atâta fermitate că efectele lucrării Duhului în convertire se văd întotdeauna în practică. Aceste efecte pot fi la început slabe și firave, astfel încât omul nemântuit cu greu le poate distinge sau înțelege. Dar efectele se vor observa întotdeauna: unele roade ale convertirii întotdeauna se vor vedea, demonstrând că este vorba despre o convertire adevărată. Acolo unde nu se poate vedea nici un efect, acolo poți fi sigur că nu există nici un pic de har. Unde nu se vede nici un rod, poți fi sigur că nu e vorba de convertire adevărată acolo.

Poate că mă veți întreba ce ar trebui să ne așteptăm să vedem într-o convertire adevărată? Iată răspunsul meu: întotdeauna se va vedea ceva în caracterul, sentimentele, comportamentul, gândirea și viața de zi cu zi a omului care este convertit cu adevărat. Nu veți vedea un om perfect; dar veți vedea lucruri practice, clare, care îl vor face să fie diferit de alți oameni. Îl veți vedea pe acel om urând păcatul, iubindu-L pe Hristos, umblând după

sfințenie, gășind plăcere în Biblia lui, perseverând în rugăciune. Îl veți vedea pocăit, smerit, având credință, domol, iubitor, practicând adevărul, temperat, răbdător, drept, cinstit și blând. Acestea vor fi țelurile lui; acestea sunt lucrurile după care el va umbla, chiar dacă nu va fi perfect în ele. În unele persoane convertite veți vedea aceste lucruri foarte clar, în altele mai puțin clar. Ceea ce vreau însă să spun este că oriunde avem de-a face cu o convertire adevărată, lucruri de acest gen se vor vedea în practică.

Nu mă interesează deloc o convertire care nu poate fi demonstrată practic. Întotdeauna voi spune: „Dă-mi niște dovezi ca să te cred că ești convertit. Demonstrează-mi, dacă poți, că ești convertit, dar fără dovezi.” Nu cred că se poate. Nu merită nici cel mai mic efort. Ai putea să spui despre o astfel de abordare că este legalistă, dacă vrei. Dar este de departe mai bine să fie considerată legalistă decât antinomiană³. Niciodată nu voi accepta ideea că Duhul Sfânt cel binecuvântat ar putea să locuiască într-o inimă de om, și în viața acelu om să nu se vadă nici o roadă a Duhului. O convertire care permite omului să trăiască în păcat, să mintă, să fie bețiv sau să blesteme, nu este o convertire biblică, ci este o convertire falsă, care nu poate fi pe plac decât diavolului și îl va face pe om să fie mulțumit cu ea, conducându-l în iad, nu în Rai.

Faceți ca acest ultim punct să se înrădăcineze adânc în inima voastră și să nu fie uitat niciodată. Convertirea nu este doar un lucru biblic, real, necesar, posibil și fericit, ci mai are o caracteristică foarte importantă: este un lucru care **SE VA VEDEA ÎNTOTDEAUNA ÎN PRACTICĂ.**

APEL LA CONȘTIINȚA TA

Acum dați-mi voie să închei această cărticică făcând câteva apeluri la conștiințele tuturor celor care o citesc. M-am străduit cât de mult am putut ca să explic cum este convertirea. Am încercat să o analizez din orice punct de vedere. Nu îmi mai rămâne altceva decât să încerc să o aduc mai aproape, în inima fiecăruia care pune mâna pe această carte.

Descoperă dacă ești cu adevărat convertit

Înainte de toate, îl îndemn pe fiecare cititor al acestei broșuri să descopere dacă este convertit cu adevărat. Nu să descopere dacă sunt alții convertiți. Fără îndoială că păgânii au nevoie să fie convertiți. Fără dubiu că pușcări-așii nefericiți au nevoie de convertire. Și se poate să existe printre vecinii tăi oameni necredincioși și care păcătuiesc fără rușine, și e evident că au nevoie de convertire. Dar nu în legătură cu ei se pune această întrebare. Ci te întreb: Ești tu convertit cu adevărat?

Ești convertit? Răspunsul nu este să îmi spui că mulți oameni sunt ipocriți și falși credincioși. Nu încape îndoială că sunt mulți care batjocoresc credința mimând trezirea și bătându-și joc de convertire. Da, toate acestea pot fi adevărate: dar faptul că unii abuzează de un lucru nu înseamnă că acel lucru n-ar fi bun. Faptul că unii falsifică banii nu înseamnă că de-acum n-ar mai trebui să folosim bani. Dar indiferent cum sunt alții, tu, tu ești convertit?

Ești convertit cu adevărat? Nu-mi răspunde că mergi la biserică sau la capelă, sau că ai fost botezat ori că ai fost primit la împărtășanie. Toate acestea dovedesc foarte puțin, pentru că la fel au fost și Iuda Iscarioteanul, Dima, Simon vrăjitorul, Anania și Safira. Întrebarea care cere însă un răspuns din partea ta este aceasta: Este inima ta schimbată? Ești tu cu adevărat convertit la Dumnezeu?

Dacă nu ești convertit, nu te lăsa până când nu vei fi

Următorul lucru pe care vreau să îl fac este să insist pe lângă fiecare cititor care nu este convertit să nu se lase până când nu va fi și el convertit. Grăbește-te, trezește-te și vezi pericolul în care te afli. Scapă-ți viața: fugi de mânia care vine. Timpul este scurt și veșnicia este aproape. Viața este incertă și judecata este sigură. Deșteaptă-te și cheamă-L pe Dumnezeu. Tronul harului este încă deschis:

Domnul Isus Hristos așteaptă încă să îți dea har. Promisiunile Evangheliei sunt mari și fără plată: asigură-ți-le astăzi. Pocăiește-te și crede în Evanghelie: pocăiește-te și întoarce-te la Dumnezeu. Nu te lăsa, nu te lăsa, nu te lăsa, până când nu vei ști și vei simți că ești un om convertit.

Dacă crezi că ești convertit

În ultimul rând, aș vrea să fac un îndemn cititorilor care cred și gândesc că ei au trecut prin acea schimbare binecuvântată despre care am vorbit eu în aceste rânduri. Îți poți aminti vremea când erai diferit decât ești acum. Îți poți aminti vremea din viața ta când lucrurile vechi au trecut și toate s-au făcut noi. Am și pentru tine ceva de spus. Primește, te rog, sfatul unui prieten și puneți-l la inimă.

(a) *Crezi că ești convertit?* Atunci dă-ți toate silințele ca să îți întărești chemarea și convertirea. Nu lăsa nimic să fie nesigur în ce privește sufletul tău nemuritor. Străduiește-te să ai mărturia Duhului Sfânt alături de cea a duhului tău, anume că ești un copil de Dumnezeu. Siguranța mântuirii trebuie avută în această lume, și ea merită căutată. Este bine să avem speranță, dar este mult mai bine să avem siguranță.

(b) *Crezi că ești convertit?* Atunci nu te aștepta la lucruri imposibile în această lume. Nu presupune că va veni

vreodată ziua când nu vei descoperi nici o slăbiciune în inima ta, nici o rătăcire în rugăciunile tale, nici o distra gere de la citirea Bibliei, nici o dorință rece în închinarea publică înaintea lui Dumnezeu, nimic trupesc care trebuie dat morții, nici un diavol care să ispitească, nici o capcană lumească în care să fii atras să cazi. Nu te aștepta la aceste lucruri. Convertirea nu înseamnă perfecțiune! A fi convertit nu înseamnă a trăi în Rai! Omul vechi din tine este încă viu; lumea din jurul tău este încă plină de pericole; diavolul nu este mort. Amintește-ți în vremurile tale cele mai bine că un păcătos convertit este încă un păcătos slab, care are nevoie de Hristos în fiecare zi. Amintește-ți aceasta, și nu vei fi dezamăgit.

(c) *Crezi că ești convertit?* Atunci străduiește-te și tânjește să crești în har în fiecare zi a vieții tale. Nu te uita înapoi; nu te mulțumi cu experiențele vechi, cu harul de demult, cu biruințele vechi în credință. Tânjește mereu cu sinceritate după laptele Cuvântului, prin care poți să crești (1Petru 2:2). Roagă-L pe Domnul să ducă mai departe lucrarea de convertire în sufletul tău, și să adâncească lucrarea spirituală din tine. Citește-ți Biblia cu și mai multă atenție an după an; veghează la rugăciunile tale cu și mai multă gelozie. Ferește-te să devii somnoros și le neș în credința ta. Este o mare diferență între cele mai de jos și cele mai înalte forme ale școlii lui Hristos. Străduiește-te să capeți înțelepciune, credință, nădejde, dragoste

și răbdare. Fă ca motto-ul tău să fie următorul: „Înainte, înainte, în sus!” până în ultima clipă a vieții tale.

(d) *Crezi că ești convertit?* Atunci arată prețul pe care îl pui pe convertire prin străduința ta de a face bine altora. Crezi tu cu adevărat că a fi un om neconvertit este un lucru oribil? Crezi cu adevărat că convertirea este o binecuvântare extraordinară? Atunci dovedește, dovedește, dovedește, prin eforturile tale constante și zeloase de a încuraja convertirea altora. Uite-te în jurul tău, printre vecinii tăi; arată-ți compasiune față de mulțimile de oameni care nu sunt convertiți. Nu fi mulțumit cu a-i aduce doar la biserică; nu ținti altceva decât convertirea lor deplină, întoarcerea lor la Dumnezeu. Vorbește-le, citește-le, roagă-te pentru ei, încurajează și pe alții să îi ajute. Dacă ești un om convertit, niciodată, niciodată, niciodată să nu fii mulțumit să mergi în cer singur!

* * *

Fragment din capitolul „Convertirea”, din cartea *Old Paths* de John Charles Ryle. Disponibilă în format tipărit în limba engleză la Chapel Library.

SCURTĂ BIOGRAFIE A LUI J.C. RYLE

John Charles Ryle (1816-1900) a slujit pe Domnul ca predicator al Evangheliei în parohii ale Bisericii Anglicane pentru aproape 40 de ani. Apoi el a devenit Episcop de Liverpool în anul 1880 și a câștigat reputație internațională ca predicator expositiv al Bibliei și autor de cărți creștine. Astăzi, el este cel mai apreciat pentru scrierile sale simple și pline de viață pe teme practice și spirituale, care vorbesc oamenilor simpli. Scopul cel mai mare al slujirii lui a fost să încurajeze trăirea creștină serioasă și fermă. Broșurile și cărțile sale s-au vândut în milioane de exemplare la sfârșitul anilor 1800; multe dintre acestea au fost republicate în vremurile noastre. Succesorul lui Ryle ca Episcop de Liverpool comenta: „Cuvintele unui astfel de om pot să capete forță nouă când le citim. Ryle a trăit lângă Dumnezeu, și Dumnezeu a trăit prin el.”

NOTE EXPLICATIVE

1. Când se folosește expresia „întoarcere” are sensul de „convertire” în versetele menționate în această publicație.
2. **convulsive** – porniri zgomotoase de râs și amuzament.
3. **antinomian** – de la grecescul *anti*, împotriva, și *nomos*, lege; antinomianismul are practic sensul de „împotriva legii”. În limbaj teologic aceasta are în general sensul că Legea lui Dumnezeu nu mai are nici un rol în viața credinciosului.